

Oculus Reparo

Školní časopis ZŠ pro zrakově postižené

1/2018

Oculus Reparo

NÁŠ TÝM

Lukáš Jmenuji se Lukáš Brandýs a je mně 14 let. Chodím do ZŠ pro zrakově postižené na náměstí Míru. Mezi mé záliby patří sport, čtení knih a studium všeho možného.

Míša Jmenuji se Míša, mám ráda svoji rodinu a také odpočinek. V časopise jsem vytvářela křížovku a vybírala obrázky.

Lucie Dobrý den, jmenuji se Lucie, je mi 13 let. Ve volném čase ráda dělám sportovní gymnastiku. Zapojila jsem se do vytváření našeho prvního školního časopisu. Proč? Chci podpořit naši školu, aby rodiče svých dětí i ostatní věděli, že se jenom neučíme, ale máme i nějaké projekty a aby rodiče, kteří chtějí dát své dítě do naší školy, měli snadnější rozhodování.

Vojta Jmenuji se Vojta Kotaška. Rád čtu fantasy knihy a občas se projedu na koloběžce.

Natálie Jmenuji se Natálie Kulíšková, je mi 14 let. Ve volném čase ráda sportuji a chodím na procházku se svým pejskem. Plavu závodně za školu. Do časopisu jsem se přihlásila, protože ráda píšu a vymýšlím různé věci.

Tomáš Jmenuji se Tomáš Kulíšek, je mi 14 let. Rád sportuji. Baví mě také psát, proto jsem se přihlásil do časopisu.

Daniel Zdravím, jmenuji se Daniel Kučera a je mi 13 let. Mám rád čtení, psaní a natáčení videí, proto byl vstup do školní redakce jasnou volbou. Vytvářel jsem recenzi knihy Bílý Tesák a nafotil některé fotografie.

Tereza Jmenuji se Tereza Formánková a je mi 14 let. Ve volném čase ráda sportuji, čtu a také natáčím se svojí mladší sestrou videa. Do časopisu sem se přihlásila, protože ráda píšu a jsem hodně aktivní.

Karolína Jmenuji se Karolína a je mi 14 let. Moje koníčky jsou sportování (hlavně box), ježdění na koni, čtení, malování a vyrábění. Moc ráda hraji na klavír a trochu i na kytaru, také ráda zpívám.

Kuba Ahoj, já jsem Kuba. Je mi 14 let. Rád fotím fotky a natáčím videa. Jsem YouTuber. Do časopisu jsem se přihlásil, abych mohl pomoci s celým časopisem.

Justýna Jmenuji se Justýna. Jelikož mám ráda kreslení, v časopise jsem vytvářela komiks.

Kristýna Ahoj, jmenuji se Kristýna, je mi 15 let, do časopisu jsem se přihlásila, protože jsem věděla, že to bude zábava, a hlavně budeme super kolektiv. Ve volném čase se většinou zabývám o medicínu, to je asi vše :).

Editorial

Milí čtenáři, čtete první číslo časopisu Oculus Reparo, který je prvním školním časopisem naší školy, ZŠ pro zrakově postižené náměstí Míru. Možná se ptáte, proč naše redakce vybrala právě tento název. Přední mediální experti tvrdí, že je důležité, aby název časopisu obsahoval zvukné „R“, aby zaujal co největší počet čtenářů. Tuto podmínku sice splňujeme, ale abych řekla pravdu, tímto pravidlem jsme se při výběru neřídili. Pár členů redakce přineslo návrhy a poté jsme demokraticky odhlasovali zmiňované Oculus Reparo.

Domnívám se, že si někteří řeknou, že jsme název časopisu ukradli J. K. Rowling z knihy Harry Potter a kámen mudrců. Zčásti máte samozřejmě pravdu, avšak na druhou stranu je pro nás název příznačný. Jsme totiž ze školy, ve které tak trochu napravujeme zrak, rádi čteme (Harryho většina z nás zbožnu-

je), někdy kouzlíme úsměvy na tváři, anebo čarujeme s nervy jak učitelů, tak rodičů, nebo dokonce i spolužáků.

Jak jsem již zmínila, jedná se o první časopis, který na půdě naší školy vznikl, není tedy divu, že jeho příprava neprobíhala jako mávnutí kouzelnou hůlkou a trvala nám celých pět měsíců. Výsledek je ale jedno velké kouzlo. I přes různé peripetie jsme se dopracovali zdárného konce. Doufáme, že si každý z Vás vybere článek, který ho zaujme, obohatí, nebo pohladí na duši.

A co na Vás čeká? Můžete se těšit na krátké zprávy z akcí, které naše škola uspořádala a užili jsme si je. Dále si můžete přečíst zajímavé slohové práce, které napsali naši žáci v hodinách českého jazyka, Vašemu oku neuniknou obrázky, jež naši šikovní malíři nakreslili v hodinách výtvarné výchovy, anebo můžete načerpat inspiraci pro výběr další knihy, kterou si přečtete. Pro zvědavce jsme

přichystali rozhovor s naší paní ředitelkou, dokonce se můžete těšit na rubriku Lidé naší školy, pro kterou jsme čerpali pro změnu inspiraci my ze známých stránek Humans of New York či Humans of Prague. No a pro ty, kteří u čtení dlouho nevydrží tu máme anketu, přísloví, případně komiks. No a na závěr si můžete procvičit mozkové buňky u křížovky.

Pokud budete mít dotaz, připomínku, opravu, nápad, pochvalu, nebo se k nám budete chtít dokonce přidat, napište nám na naši facebookovou stránku, nebo na e-mail frenclova@skolazrak.cz, budeme potěšeni a v nejbližší době Vám odpovíme. Přejeme Vám příjemné čtení a krásné jarní dny. Doufáme, že se znovu setkáme v dalším čísle, které chystáme na podzim roku 2018.

Šéfredaktorka školního časopisu Oculus Reparo

Škola, která žije

- 5 Výlet do Zoo
- 6 Edison
- 7 8.A v České televizi
- 8 Návštěva Národního divadla
- 9 Návštěva Rudolfiny
- 10 Kdo se bojí filharmonie?
- 10 KRABICE OD BOT aneb Děti darují dětem k Vánocům 2017

Naše slohové práce

- 11 Vánoce očima psa
- 11 Jedna o děkování
- 12 Vánoce z pohledu dívky ze sirotčince
- 12 Dopis Antoinu de Saint Exupérymu

Naše výtvarné práce

- 13 Zima
- 13 Podzim

Lidé naší školy

- 14 Rozhovor s naší paní ředitelkou
- 15 Petr Kalenda
- 15 Tomáš Slavík

Četli jsme a doporučujeme

- 16 Jack London: Bílý Tesák
- 16 Alf Kjetil Walgermo: Tlukot mého srdce
- 17 Suzanne Collinsová: Hunger Games

17 Příslolí

Anketa

- 18 Co si přejete do nového roku?

18 Křížovka

19 Komiks

Oculus Reparo – školní časopis žáků 2. stupně ZŠ pro zrakově postižené náměstí Míru, Praha 2.

Redakční tým: Lukáš Brandýs, Michaela Gorolová, Lucie Hřebíčková, Vojtěch Kotaška, Natálie Kulíšková, Tomáš Kulíšek, Daniel Kučera, Tereza Formánková, Karolína Kovaříková, Jakub Vospil, Justýna Kuncová, Kristýna Beníšková. Do časopisu také přispěli: Jiří Netáhlík, Carlota Vochalová, Johana Saicová a Petr Kulhánek.

Šéfredaktor: Mgr. Tereza Frenclová.

Grafická úprava: Marie Fejtková

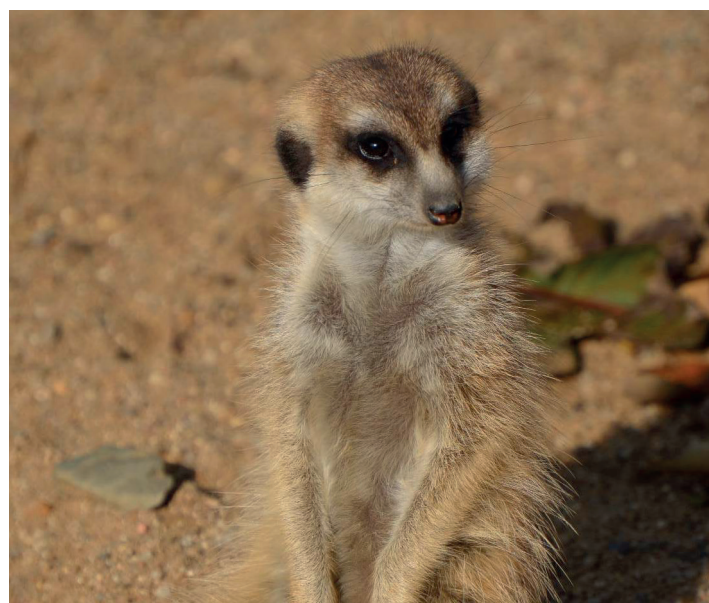
Fotografie a obrázky v časopise byly nafoceny T. Frenclovou, D. Kučerou a J. Vospilem. Obrázky a logo z filmů Harry Potter byly staženy z internetu a využity pouze pro účely tohoto časopisu.

Aktuální číslo časopisu najdete na internetových stránkách skolazrak.cz nebo na naší facebookové stránce.

Výlet do Zoo

Dne 27. 9. 2017 jsme celá 7.A navštívili ZOO Praha. Již loňský školní rok jsme se zapojili do akce „Adoptuj si zvířátko“. Adopcí může každý finančně přispět na život zvířat v ZOO. Naše adoptivní zvířátko se jmenuje vakoveverka létavá. Neměli jsme moc štěstí se sní lépe seznámit, protože v pavilonu byla špatná viditelnost. Ke zlepšení nálady jsme se zastavili i u jiných zvířat např. tygrů, goril, želv, ledních medvědů, krokodýlů, lvů, plazů, opic a mnoha dalších.

Náš výlet do ZOO jsme zakončili krátkým pobytem na zdejším dětském hřišti. Potom jsme se vrátili autobusem a metrem do školy na oběd. Po krátkém volnu, které následovalo, jsme výlet zhodnotili.

Tomáš Kulíšek

Edison

V naší škole se koná každý rok již tradičně projekt Edison. To znamená, že na týden přijedou studenti z jiných zemí a říkají nám o své zemi anglicky.

V naší třídě nejlépe studentům rozumí Vojta Kotaška s Danem Kučerou, takže nám vše překládají z angličtiny do češtiny. Já se také snažím zapojit, ale musím ještě hodně studovat. Mě nejvíc zaujala studentka z Egypta, protože se mi její přednáška nejvíc líbila. Jako druhý se mi líbil student z Francie, který vyprávěl zajímavě o své zemi. Ale od všech jsem se dověděl spoustu zajímavostí.

Celkově se mi tento projekt líbí, hlavně to, že si procvičím anglický jazyk a dozvím se mnoho informací.

Lukáš Brandýs

8.A v České televizi

30. 10. 2017 jsme navštívili Českou televizi. Během prohlídky budovy jsme se podívali do nejmenšího a největšího studia. Mohli jsme si také vyzkoušet natáčení na kameru a uvádění zpráv. Navíc jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí, které jsme dosud nevěděli. Zjistili jsme, že Daniel Špaček vymyslel prvního Duháčka nebo že chodby ČT jsou až 42 km dlouhé, což je vzdálenost z Prahy do Berouna, a také že mají přes sto tisíc kostýmů. No prostě spoustu zajímavých věcí.

Návštěva se nám velmi líbila a určitě ji doporučujeme všem, kteří by chtěli ČT navštívit.

Karolína Kovaříková a Justýna Kuncová

Návštěva Národního divadla

Dne 8. 12. 2017 jsme celá třída 7.A navštívili Národní divadlo za doprovodu naší třídní učitelky paní Terezy Frenclové a paní asistentky Petry Štambachové. Šli jsme na představení Louskáček, pohádkový balet Petra Iljiče Čajkovského. Představení se odehrávalo za doprovodu orchestru, o kterém se zrovna učíme.

Když jsme vstoupili do divadla, museli jsme jít po schodech nahoru až do 4. patra. Když jsme konečně vyšli nahoru, objevila se před námi šatna, kde jsme si

nechali kabáty a šály či čepice. Pak nás zavedli do 1. sálu, kde na nás čekala místa k sezení. Tam jsme si sedli, vypli mobilní telefony a představení mohlo začít. Po chvilce zhasla světla a opona se zvedla. Vystoupení začalo prvními tóny hravé přede hry.

O přestávce jsme si mohli dojít na WC, nebo si koupit něco k občerstvení. Někteří šli na balkon, kde se z výšky podívali na Pražský hrad. Když potření zazvonilo, museli jsme si jít sednout zpátky na místa (byla jenom

jedna přestávka, škoda). Poté, co skončilo představení, všichni zatleskali, účinkující se uklonili a odešli.

Kdybyste viděli ten strop, byl nádherný, byly na něm nakreslené různé kresby, visel z něj také velký lustr, na kterém bylo rozsvíceno stovky svíček. Moc jsme si to užívali a byli jsme rádi že jsme to mohli vidět. Moc děkujeme paní učitelce Frenclové, že nám tenhle zážitek umožnila.

Natálie Kulíšková a Terezou Formánková

Návštěva Rudolfina

Poslední den před vánočními prázdninami jsme byli v Rudolfinu a navštívili jsme výstavu. Bylo zde vidět, že se starými věcmi lze udělat plno zajímavých věcí. Byly tam staré pračky postavené na sobě, dráty od počítače, vánoční ozdoby na stromček a viděli jsme také nervózní stromy, které byly dost legrační. A tak se i výstava jmenovala.

Zbývalo pár dnů do Vánoc, díky nevšednímu zážitku jsme se alespoň na chvíli vyhnuli vánočnímu tsunami.

Jiří Netáhlík

Kdo se bojí filharmonie?

Bojíte se filharmonie? My už ne, jelikož jsme se 13. března v 11 hodin dopoledne vydali na koncertní program České filharmonie Kdo se bojí filharmonie? do Rudolfiny.

Když jsme si odložili kabáty, vydali jsme se na svá místa ve Dvořákově síni. Když jsme se usadili začal hrát orchestr. Najednou se objevila známá herečka Anna Polívková, která nás rozesmála a pobavila. Aby taky ne. Zkoušela, jaké by to bylo, kdyby se vše, včetně orchestru dalo ovládat ovladačem. Moc dlouho jí to nebavilo, tak se nás začala ptát na různé otázky. Samozřejmě chtěla odpovědi.

Program se nám velmi líbil. Bylo to i pro nás puberťáky zajímavé, protože jsme se mohli zapojit a zasmát se. Dokonce jsme měli možnost psát sms osobě, kterou máme rádi během Bartholdyho skladby.

Tereza Formánková a Natálie Kulíšková

KRABICE OD BOT aneb Děti darují dětem k Vánocům 2017

Věděli jste, že jsme o Vánocích udělali dobrý skutek? Stačilo si doma udělat pořádek, vzít nepotřebné, ale při tom ještě použitelné věci, dát je do krabice, zabalit jako dárek a odnést na sběrné místo této charitativní akce.

My jsme tohle všechno učinili a udělali radost

šestnácti rodinám, které nemají peníze. Máme z našeho počínu dobrý pocit a těšíme se na další rok. Zkuste to taky! Stačí málo a vykouzlený úsměv je na světě.

Tereza Frenclová

Vánoce očima psa

Ahoj, jsem malý hnědý pes a jmenuji se Adolf. Všichni říkají, že jsou Vánoce, ale já nevím, co to je. Všichni byli celý rok hrozně neklidní a někam pospíchali. Ale dnes je zvláštní den, protože nikdo nikam nepospíchá, ani trochu.

Ležím v pelíšku a vidím něco bílého a podivného, tak to chci prozkoumat. Štěkám u dveří, protože chci ven, doma je jen maminka a ta mi otevře. „Jé, to je studené, brr, mně je zima, ještě to ochutnám... Fuj! To je bez chuti a studí to!“ Tak štěkám, protože chci dovnitř. Maminka neslyší, protože něco dělá

v kuchyni. Konečně mne uslyšela! Otevírá dveře, já ji oblíznu a pozoruji, co tam dělá. Něco voňavého pro mne. Přijde táta a v rukou má zelenou věc a maminka řekne: „Jé! Konečně!“ Vydá se zdobit tu zelenou, nádhernou věc kulatými, skleněnými, dřevěnými a dlouhými ozdobami, ale nejvíce mne zaujala jedna, na vrcholu té zelené věci. Něco mi zavonělo. Něco v kuchyni. Táta balí balíčky, vkládá je pod tu zelenou věc a maminka přináší na stůl smažené dobroty. Táta prostřel stůl a maminka šla do koupelny. Když se zase vrátila, byla nádherná.

Zvoní zvonek. Kdo to je? Jsou to děti. Přišly zrovna z procházky s dědečkem a babičkou. Usedli ke stolu a začali večeřet. Proč mi nedají? Lakomci... Po večeři šel děda na záchod. Co to? Slyšíte to, co já? To je zvoneček! A děti běžely k zelené věci.

Za ten celý den jsem zjistil, co to jsou Vánoce, stromek, sních, cukroví, hvězda, dárky... a za to vše děkuji Vám, Horákovi!!!

Johana Saicová

Jedna o děkování

Byl jeden chlapec, který od narození neviděl. Chodil do školy, kde mu všichni pomáhali, ale on nikdy nepoděkoval. Dětem to vždy bylo líto, ale říkaly si, že asi zapomněl děkovat. Ale ono se to pořád opakovalo.

Jednoho dne se děti rozhodly, že mu už nebudou pomáhat. Třeba

pochopí, co udělal špatně.

Druhý den si chlapec říkal, proč mu děti nepomáhají. Když měl občanskou výchovu, tak slyšel jeden článek, kde bylo něco o děkování. A hned si řekl, že svým spolužákům nikdy nepoděkoval a asi jim tím moc ublížil. Tak si řekl, že se jim hned o přestávce omluví a

poprosí, aby mu dál pomáhali.

Co řekl, to taky splnil. Omluvil se a slíbil, že už vždy bude děkovat. Proto vždycky poděkujte, děkování je moc důležité.

Natálie Kulíšková

Vánoce z pohledu dívky ze sirotčince

Mé jméno je Vanessa a žiju v sirotčinci. Mám 12 let a žádné sourozence. Moji rodiče mě nechali na lavičce zastávky, a tak jsem se dostala sem do sirotčince. Vánoce zde vypadají jinak než v rodinách. V rodinách většinou maminka upeče cukroví, udělá štědrovečerní večeři a zabalí dárky. Tatínek sežene stromek a ozdobí ho společně s dětmi. Ty si večer po večeři rozbálí dárky, možná najdou i věci, které si přály, a v blaženosti usnou.

Ale tady v sirotčinci je to jiné. Kuchařky nám většinou vaří polévky, ale na Štědrý den se dělájí brambory a zelenina, výjimečně k tomu máme nějaký kousekma-

sa. Dárky dostáváme každý jen dva. A to většinou kus oblečení a nějakouhračku. Já hračky už tolik nepotřebuji, tak je dávám menším dětem, aby aspoňony měly radost z Vánoc.

Když nám skončí toto rozdávání dárků, smíme odejít do svých pokojů. Večer, než jdu spát, se posadím na okno a hledím ven. Pozoruji kouř z komínů domů, kde rodiny oslavují tento krásný svátek, vločky tančící ve větru, měsíc společně s hvězdami plujícími po obloze. Zavřela jsem oči a představovala si, jaké by to bylo slavit Vánoce s rodinou. Cítit vůnicukroví, pomáhat mamince a tatínkovi s přípravami.

Pousmála jsem se nadpředstavou, kdy honím kapra po vaně.

Avšak o kus dál silně prásklo okno a já své představy ztratila. Kráčela jsem k oknu ho zavřít, ale zamrazilo ve mně, když mě ledový vítr pohladil po tváři. Dříve, než jsem zavřela okno, naposledy jsem z něho vykoukla ven. Měsíc a hvězdy už nebyly tak jasné. Obloha se přikryla temnými mraky a já plakala. Všude kolem bylo temno a já pochopila, že je čas jít spát. Usínala jsem s domněním, že jednou mě někdoadoptuje a já prožiju Vánoce tak, jak mají být.

Carlota Vochalová

Dopis Antoinu de Saint Exupérymu

Milý pane spisovateli Exupéry,

osobně jsem četl úryvek z Vaší knihy Malý princ a velmi se mi líbil. Jsem rád, že nás paní učitelka seznámila s Vámi a pasází z této knihy. Na příběhu se mi líbilo, že byl doopravdy zábavný. Bohužel jsem celou knihu zatím neměl tu čest číst, takže nevím, jak to v knize probíhá. Je samozřejmé, že ji v nejbližší době začnu

číst a věřím tomu, že se mi bude moc líbit.

Mám na Vás takovou malou otázku: Jak Vás tento příběh napadl napsat? Jaký důvod? Mě by to vážně zájímalo. Chtěl bych se ještě na něco zeptat: Vy jste se s něčím takovým setkal ve Vašem životě? Doufám, že mi odpovíte.

S pozdravem Lukáš Brandýs

Zima

Podzim

ROZHOVOR S NAŠÍ PANÍ ŘEDITELKOU

Co Vás k tomu vedlo k tomu stát se ředitelkou?

Tak to je otázka hodně na tělo. Hodně let učím a pohybuji se v různých centrech se speciálními potřebami. Učila jsem na vyšší odborné škole, tak jsem si říkala, že bych chtěla pomáhat dětem – žákům se zvláštními potřebami, ale tak trochu po svém a tak, jak to cítím.

Máte ráda svoji práci?

Svoji práci mám moc ráda a asi bych ji nikdy neměnila. Zkusila jsem sice jiné profese, ale nebylo to ono. Nejprve jsem pracovala jako asistentka ve farmaceutické firmě, pak už mě to táhlo k učení a pomáhání.

Zasahuje Vám Vaše práce do soukromého života?

Moje práce mi hodně zasahuje

do soukromí, i když se snažím to rozdělovat. Někdy je to opravdu složité. Jsem už čtyři roky na postu ředitelky a je náročné oddělit práci od soukromí hlavně proto, že práce je mým koníčkem. Víkendy trávím se svou rodinou.

Jaké bylo Vaše vysněné povolání, když jste byla malá?

Jako malá jsem snila být baletkou. Balet jsem dělala do puberty, pak mě nevzali na konzervatoř a byla jsem zklamaná. Od tohoto snu jsem se tehdy odtrhla a jsem ráda, kde jsem teď.

Čím je naše škola výjimečná?

Naše škola je výjimečná atmosférou, kterou vytváří žáci i učitelský kolektiv. Naše škola je postavena na rodinném jednání, snažím se nikomu nenadržovat a být spravedlivá.

Máte ráda svůj učitelský sbor?

Svoje kolegy mám ráda, nesmírně si jich vážím za každou jejich činnost a aktivitu, kterou vykonávají. Máme spíše otevřené vztahy, nikomu nenadržuji, snažím se udržovat spravedlivé chování ke všem kolegům. Obdivuji je, odvádí velmi profesionální lidskou práci. Mají velmi vynikající přístup. Za to si jich vážím.

Jaké plány máte se školou do dalšího roku?

Pro další školní rok máme v plánu zřídit orientační dotykovou tabuli. Stává se, že se tady někdo ztratí. Budou nové popisky v Braillově písmu, aby i nevidomí věděli, kde se nachází. Chtěla bych hodně podpořit sport, který je také velmi důležitý.

Petr Kalenda

Co Vás nejvíce potěšilo v poslední době?

Vánoce, svátky klidu. Taky dárky. Dostal jsem všechno možné od ponožek po slipy. Moc jsem si to užil.

Co Vás baví ve volném čase?

No, když mi to dovolí nohy, tak sportuju. Každý týden chodíme hrát nohejbal chodíme s kamarády, pak občas chodím hrát tenis, ten jsem hrál od 6 let docela dobře. Teď už jsem starý, tak to tak slavné není, ale sem tam se trefím.

Tomáš Slavík

Proč jste se stal učitelem?

Jednak moje máma je učitelka, takže to máme trochu v rodině, jednak mě vždycky bavilo mluvení s lidmi, mladými lidmi, které pokud možno něco zajímá.

Co Vás baví ve volném čase?

Ve volném čase se rád věnuji přátelům, tedy nejrůznějším akcím s přáteli (výlety, posezení, jídlo, deskovky) a potom samozřejmě sport, konkrétně krav maga.

Karolína Kovaříková a Jakub Vospil

Jack London: Bílý Tesák

Tato kniha zaujme každého, kdo má rád dobrodružné knihy, a krásně zpracované příběhy. Kniha pojednává, jak již vyplývá z názvu, o Bílém Tesákovi, míšenci psa a vlka.

V první kapitole, se dozvíme o dvou mužích, Henrym a Billovi. Se

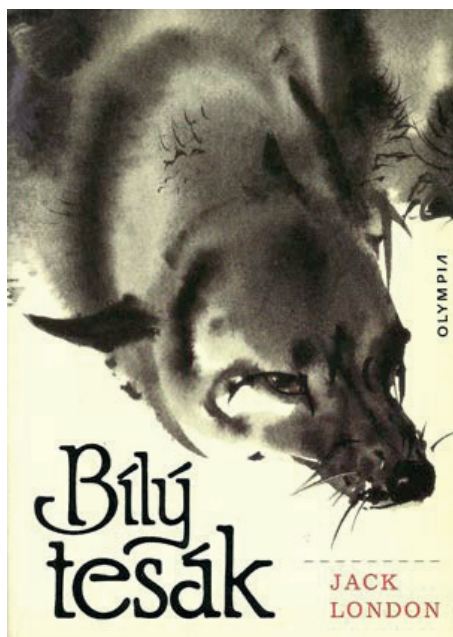
svými psi mají namířeno do Fort McGurry. Náhle se při krmení psů začnou dít divné věci. Když rozdělili psům ryby zjistili, že ubyla jedna ryba. Postupně zjistili proč. Ale to už si, milí čtenáři, přečtete sami.

Na základě mého hodnocení se můžete rozhodnout, zda si knihu

přečtete. Pro lepší orientaci jsem vytvořil tabulku s klady a zápory.

Knihu vřele doporučuji. Najdete ji všude. I na internetu, Ale také v knihovnách.

Daniel Kučera

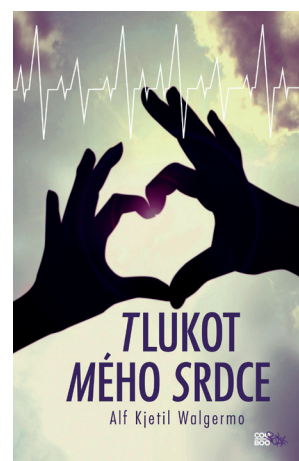
+	-
Příběh vás doslova donutí číst dále, jelikož je velice zajímavý a mnohdy i napínavý.	Čím dál se posouváte, začnete s velkou pravděpodobností, přeska- kovat strany, jelikož v některých částech je krajina popsána až na čtyřech stranách.
Kniha na první pohled velice zaujme.	
Kniha má hodně stran.	
Má několik filmových adaptací.	
Existuje audio i eBook verze.	

Alf Kjetil Walgermo: Tlukot mého srdce

Jedná se o knihu, která vypráví příběh o dívce, které museli transplantovat srdce. Zažije spoustu dobrodružství i zklamání, přátelství a lásku. Moc ji doporučuji dívkám

od 13let, ale i starším, dospělákům. Je hodně napínavá a romantická.

Lucie Hřebíčková

Suzanne Collinsová: Hunger Games

Hunger games je trilogie knih povídající příběh z perspektivy hlavní postavy Katniss Everdeenové ze dvanáctého kraje. Odehrává se v antiutopické Severní Americe ovládané Kapitolem, který vládne dvanácti krajům (byl i třináctý ale ten byl kompletně zničen). Aby všechny kraje věděli, že Kapitol je nadřazený, zahajuje

každý rok Hladové hry, do kterých jsou z každého kraje vylosovány dvě osoby (splátci).

První kniha povídá o tom jak se Katniss dobrovolně přihlásí do Hladových her místo její sestry Prim, která byla vylosována jako splátce. Jako druhý splátce byl vylosován Peeta Mellark. Spolu s Peetou jsou tedy posláni do hlavního

města Kapitolu, aby se připravily na Hladové hry.

Hlavní příběh nebudu psát, abych nic důležitého neprozradil, protože nejlepší je, když si každý knihu přečte sám.

Vojtěch Kotaška

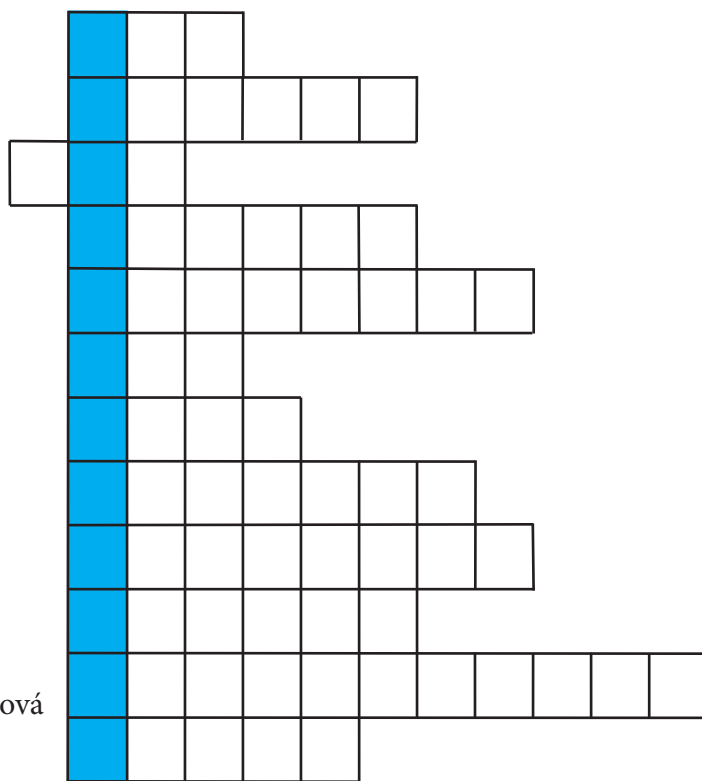
PŘÍSLOVÍ

Při čtení knih, časopisů a zajímavých internetových článků jsme se seznámili se zajímavými příslovími, rádi bychom s Vámi ty nejzajímavější sdíleli. Znáte je?

- Láska je jako louže – nedoteče, ale vyschne.
- Když jsou noci nejdelší, lidé jsou si nejbližší.
- Sejde z očí, sejde z mysli.
- Naděje umírá poslední.
- Chodí štěstí dokola, sem tam spadne na vola.
- Kdo doma radost nemá, v hospodě je marně hledá.
- Do očí bratr, za zády had.

Křížovka

1. Zrakový orgán
2. Kyselé ovoce
3. Věc, kterou používá nevidomý člověk k orientaci
4. Věc, na které píše žák ve třídě do sešitu
5. Věc, ve které si člověk myje ruce
6. Vyjmenované slovo po S
7. Lidská končetina, se kterou se hraje páka
8. Světadíl, ve kterém žijeme
9. Bobulovitá zelenina
10. Den, kdy se z lidí dělá legrace
11. Postava z Večerníčku, kterou namluvila Jiřina Bohdalová
12. Zvíře, které jí banány

ANKETA: Co si přejete do nového roku?

Já si přeji plyšového koníka <3.

Šťěstí, zdraví a pěkný nový rok.

Do nového roku si přeji kuchařku Draci.

Do nového roku si přeji hlavně štěstí a zdraví pro mé blízké.

Já nám všem ve škole přeji, abychom byli zdraví a v radosti prošli dalším rokem 2018. Všichni deváťáci, ať se dostanou na další vzdělávání.

1. Sněží

Když jsi doma a sněží..

Když jsi ve škole a sněží...

2. Mluvení

Když holky mluví...

Když kluci mluví...

3. Co kdo vidí

DO, CO? ČENO?
HO, CO? LÁME?
O ČEN? 1, ČIM?

9/3

Vzorce $(A+B)^2$

$$(x-2) \cdot (x-2) = x^2 - 2x - 2x + 4 = x^2 - 4 + 4$$

$$(A+B)^2 = A^2 + 2AB + B^2$$

$$(A-B)^2 = A^2 - 2AB + B^2$$

Co je na tabuli..

DO, CO? ČENO?
HO, CO? LÁME?
O ČEN? 1, ČIM?

9/3

1	0	1	1	0	1	0	1	1
0	1	1	0	1	0	1	1	0
1	0	0	0	1	1	0	1	0
1	0	1	0	0	1	0	0	1
0	1	0	1	1	0	1	1	0
1	1	1	1	0	1	1	1	0
0	0	1	0	0	0	0	0	0
1	0	0	0	0	0	0	0	0

Co žáci vidí...

DO, CO? ČENO?
HO, CO? LÁME?
O ČEN? 1, ČIM?

9/3

$$1+1=2$$

Co učitelé vidí...

DO, CO? ČENO?
HO, CO? LÁME?
O ČEN? 1, ČIM?

9/3

Co uklízečka vidí...

4. Matrix

